

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobkyně: **O. S.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 9. 11. 2004, č. j. 60 Az 64/2004 – 31,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalobkyně v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 1. 3. 2004. Citovaným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb. V kasační stížnosti dovozovala žalobkyně formálně existenci důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., nic konkrétního však k věci neuvedla. Závěrem navrhla, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení. Žalobkyně zároveň požádala o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti, o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o tlumočníka do ukrajinského jazyka.

Žádost žalobkyně u ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti byla zamítnuta usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 8. 2005. Toto usnesení bylo žalobkyni doručeno náhradním způsobem a právní moci nabylo dne 15. 9. 2005. Následným usnesením ze dne 11. 10. 2005 pak Krajský soud v Ostravě vyzval žalobkyni k doložení plné moci advokátu, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti a o konkretizaci důvodů

podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. Toto usnesení bylo žalobkyni rovněž doručeno náhradním způsobem a nabylo právní moci dne 24. 11. 2005. Na výzvu soudu žalobkyně nereagovala ve stanovené lhůtě a neučinila tak ani do dne rozhodnutí Nejvyššího správního soudu.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky řízení o kasační stížnosti nejsou splněny. Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Žalobkyně sama předepsané vzdělání nemá, plnou moc advokátu, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, na výzvu soudu nedoložila, ačkoliv byla poučena o následcích nesplnění výzvy. Nedostatek povinného právního zastoupení žalobkyně je svojí povahou odstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který se však, jak výše uvedeno, ani na výzvu soudu odstranit nepodařilo. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost žalobkyně podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s. odmítl. Za této situace nerozhodoval již samostatně o žádosti o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Kasační stížnost byla odmítnuta, Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 3. května 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu